

bleven meget hurtigere i Udspringet. Den Tale, jeg holdt ved den omtalte Lejlighed, var efter min Mening den bedste, jeg nogen Sinde har holdt. Og jeg vil sige Dem, det ærede Medlem har kun citeret Indledningen. I Indledningen stod der ganske vist nogle af den Slags velvillige Ord, man bruger ved saadan en Spisning, og jeg sagde udtrykkelig bagefter, at naar jeg har brugt den Indledning, er det for at væge mig imod, at den Kritik, jeg nu fremkommer med, skal blive opfattet som en uvenlig eller ensidig Kritik af Regeringen, og derefter kom jeg med en Kritik, som i høj Grad — naar man tager i Betragtning, at der er gaaet 2 Aar siden og er kommet forskellige Ting frem siden — ligner den Tale, jeg holdt forleden. Et Bevis herfor er, at den blev optagen af de radikale Blade, og det blev haanende henvendt til Reformpartiet, at det virkelig var kommet saa vidt med det i Aarhussegnen, at en saa kættersk Taler som undertegnede kunde faa Lov til at tale ved deres Ministermiddag.

J. Andersen: Ordføreren for Reformpartiet har givet et Slags Svar paa min Udtalelse om Konsekvensen af, at Jernbanerne skulle forrente sig. Hans Svar viser imidlertid, at han ikke kan have tænkt synderlig over den Sag, han taler om. Men det var for øvrigt ikke den ærede Ordførers Mening, jeg den Gang ønskede, men det, jeg ønskede at vide, var, om Reformpartiet i denne Sag var i Overensstemmelse med sin Ordfører.

P. T. Nielsen: Den højtærede Trafikminister mente, at det ikke var tilstrækkeligt oplyst, hvorvidt der kan bygges Lokomotiver her i Landet eller ej. Det tror jeg dog nok. Vi have jo tidligere bygget Lokomotiver her i Landet, og der er ikke mindste Tvivl om, at naar vi give tilstrækkelig Understøttelse, kunne de bygges og Konkurrencen med Udlandet tages op. Men jeg vil nok spørge, hvor vi ende, hvis vi skulle ind paa den Vej. Vi have nylig vedtaget en Toldlov med 5 pCt. Beskyttelse. Man mener, at man skal mindst op til en Beskyttelse paa det dobbelte ved at give direkte Tilskud. Hvis man vil ind paa dette, hvor ender man saa? Jeg ser af „Politiken“, vistnok for i Dag, at der er afholdt nogle Licitationer vedrørende Jernbaneskiner osv. Naar der nu rejser sig et Krav om, at vi ogsaa skulle fabricere Jernbaneskiner herhjemme og have en Beskyttelse, der er tilstrækkelig til, at vi

kunne imødekomme dette Krav, hvorledes vil man saa kunne standse her? Man vil blive nødt til at fortsætte. Folk ville altid hævde, at Pengene blive her i Landet. Nu bruge vi f. Eks. her i Landet af Oliekager alene 931 Mill. Pd., og de koste 56 Mill. Kr. aarlig. Det kunde ogsaa være rart at faa de Penge til at blive her i Landet, og hvis man vilde give Landmændene en Understøttelse af 1 Øre eller 2 pr. Pd. Bælgsæd, de avle, vilde der sikkert være Mulighed derfor. Men hvis man giver 1 Øre pr. Pd., svarer det til en Udgift for Statskassen af 9 Millioner — giver man 2 Øre, vil det svare til 18 Mill. Kr. — for at faa de 56 Mill. Kr. til at blive her i Landet.

Wulff: Jeg maa igen gøre det ærede Medlem, som nu talte, opmærksom paa den Fejltagelse, han idelig og idelig gør sig skyldig i. Og da han nu henviser til Overslaget i Lokomotivkommissionens Beretning, vil jeg fremhæve, at der er andre Udgifter til Lokomotivbygning end Arbejds løn. Lad os f. Eks. tage et Lokomotiv og Tender Litra D, Vægt 53 Tons, det koster et halvt Hundredtusind Kr. Der er først Materialet, som vil koste med et rundt Tal 24,000 Kr., derefter Arbejds løn 15,900 Kr. Det er den direkte Arbejds løn for de 12 Arbejdere, der beregnes at arbejde i et Aar for at kunne bygge et Lokomotiv. Men saa kommer der noget, der hedder „almindelige Omkostninger“. Det er Udgifterne til Bygninger, Maskiner og Redskaber. De beløbe sig til 11,130 Kr., Fragten andrager 530 Kr. og Fortjenesten 3,180 Kr. Det er for de gode Tiders Vedkommende. For de daarlige er Fortjenesten Nul. Saa naar man siger, at det er ikke saa underligt, at Arbejderne ikke fortjene det altsammen, for det gaar i andre Lommer, er det en ganske urimelig Ytring, for man glemmer, at der er andre Omkostninger end den direkte Arbejds løn.

P. T. Nielsen: Det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) sagde, at der var kommet forskellige Ting op siden 1907, og det var disse forskellige Ting, der efter hans Mening kunde berettigg hans Kritik. Det kan jeg ikke indrømme, thi i November 1907 vare vi i Virkeligheden henimod Afslutningen af den Lovgivningsperiode, hvor Venstrereformpartiet førte an. Lønningslovene vare ikke vedtagne paa dette Tidspunkt, men de vare forelagte og vare her i Tinget behandlede ved første Behandling, saa man kunde nogenlunde slutte